

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 334/04-19

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. októbra 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Emílie Kincelovej, bytom B., a Juraja Margoča, bytom B., zastúpených advokátom JUDr. J. S., B., ktorou namietajú porušenie ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Lučenec v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 136/97 a sp. zn. 9 C 48/02 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 347/03, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Emílie Kincelovej a Juraja Margoča o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. augusta 2004 doručená sťažnosť Emílie Kincelovej a Juraja Margoča (ďalej len „sťažovatelia“), ktorou namietajú porušenie ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 144 ods. 1 ústavy a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) postupom Okresného súdu Lučenec (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 9 C 136/97 a sp. zn. 9 C 48/02 a postupom Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 17 Co 347/03.

Sťažovatelia vo svojej sťažnosti uvádzajú, že 5. septembra 2004 podali krajskému súdu žalobu proti SLOVOSIVU, š. p., Semenárskemu štátnemu majetku Lučenec (ďalej len „SLOVOSIVO“) o náhradu živého a mŕtveho inventára, ktorá bola neskôr postúpená okresnému súdu ako vecne a miestne príslušnému súdu, kde bola vedená pod sp. zn. 9 C 136/97. Sťažovatelia neskôr navrhli, aby do konania na strane žalovaného pristúpili Fond národného majetku Slovenskej republiky (ďalej len „Fond“) a LUTE NOVA plus, s. r. o., Lučenec (ďalej len „LUTE NOVA plus“). Vzhľadom na to, že na majetok SLOVOSIVA bol následne vyhlásený konkurz, sťažovatelia žalobu v časti smerujúcej proti nemu vzali späť. Okresný súd konanie v tejto časti zastavil uznesením z 26. februára 2002, ktoré nadobudlo právoplatnosť 3. apríla 2002. Vec v časti smerujúcej proti Fondu a LUTE NOVA plus okresný súd vylúčil na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 9 C 48/02. Sťažovatelia 19. februára 2003 navrhli, aby do konania na strane žalovaného pristúpil KM, s. r. o., Lučenec. Okresný súd rozhodol vo veci rozsudkom sp. zn. 9 C 48/02 z 11. apríla 2003, ktorý v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 347/03 z 10. decembra 2003 nadobudol právoplatnosť 2. júna 2003. Okresný súd opravným uznesením z 8. októbra 2003 opravil odôvodnenie prvostupňového rozsudku z 11. apríla 2003, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2004.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 prvej vety ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Predmetom sťažnosti sťažovateľov je tvrdenie o porušení ich základného práva vlastníť majetok podľa čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy v spojení s čl. 144 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu namietanými postupmi okresného súdu a krajského súdu v označených konaniach.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd zistil, že sťažovateľmi napadnuté konanie vedené pod sp. zn. 9 C 136/97 bolo uznesením z 26. februára 2002 zastavené. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 3. apríla 2002. Vec v časti smerujúcej proti Fondu a LUTE NOVA plus vylúčil okresný súd na samostatné konanie vedené pod sp. zn. 9 C 48/02. Dňa 19. februára 2003 navrhli sťažovatelia pristúpenie do konania ďalšieho žalovaného a túto zmenu okresný súd uznesením pripustil. Okresný súd rozsudkom z 11. apríla 2003 rozhodol o žalobe sťažovateľov, proti ktorému sa sťažovatelia odvolali. O ich odvolaní rozhodol 10. decembra 2003 krajský súd rozsudkom sp. zn. 17 Co 347/03. Rozsudok okresného súdu z 11. apríla 2003 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 347/03 nadobudol právoplatnosť 2. júna 2003. Opravné uznesenie okresného súdu z 8. októbra 2003, ktorým sa vykonala oprava odôvodnenia prvostupňového rozsudku, nadobudlo právoplatnosť 12. februára 2004.

Vzhľadom na to, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je časovo obmedzený právny prostriedok nápravy ochrany ústavnosti, s prihliadnutím na deň nadobudnutia právoplatnosti uznesenia okresného súdu sp. zn. 9 C 136/97 (3. apríla 2002), na deň nadobudnutia právoplatnosti rozsudku okresného súdu sp. zn. 9 C 48/02 v spojení s rozsudkom krajského súdu sp. zn. 17 Co 347/03 (2. júna 2003) a deň doručenia sťažnosti ústavnému súdu (16. augusta 2004) je možné konštatovať, že lehota stanovená pre tento druh konania pred ústavným súdom sťažovateľom bez akýchkoľvek pochybností uplynula skôr, než podali túto sťažnosť ústavnému súdu.

Ústavný súd preto sťažnosť sťažovateľov po jej predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. októbra 2004